

De verpleger pardon
ton visage
is me nog
altijd een
heel klein beetje
te kattig
weet je bij
een vrouw is
meestal ofwel
de smool of
de kut
onappetitelijk
we kunnen dus
de smool bedekken en
neuken of
de kut bedekken en
ja wat dan
(Daniel Paul begint te roepen. De
verpleger treedt onmiddellijk af).

3.
(Al gedurende de voorgaande scene is
Sabine begonnen, luid te bidden).
Sabine "Vòòr je de echte vrede
mint
De stille godesvrede -
De vrede, die geen leven kent
En geen genot hierneder,
Dan is het nodig dat Gods arm
je door een wonde plage,
Dan moet je roepen: God, erbarm'
Erbarm U mijner dagen,
Dan is het nodig dat geschrei
Zich uit je ziele wringe,
En dat het donker in jou zij,
Als vòòr 't begin der dingen,
Dan is het nodig, dat voortaan
het leed je steeds doet beven,
En dat er niet één enkele traan
Nog in je ziel kan leven,
En als volbracht is alle rouw
en alle leed geleden,
dan komt als lieve Gast in jou
de stille godesvrede."

4.
(Nauwelijks is de verpleger aan het
eind van de tweede scene verdwenen,
of de kardinalen Galimberti, Casati
en Rampolla komen uit de biecht-
stoel, waar de non knielt. Ze be-
kommeren zich niet om de bidden-
de Sabine, maar keren zich meteen
tot Daniel Paul).
Galimberti wij hebben
Uw geroep
vernomen
mijn zoon
Casati hebben het
vernomen
Galimberti vrees niet
Casati gij moet
niet vrezen
mijn zoon
Rampolla waarom is
zijn gezicht
bedekt
Casati waarom
Rampolla niet echter
zijn naaktheid
Casati en waarom
draagt hij
laarzen
Galimberti geduld
de biecht
zal hem
verlichten
(Casati neemt het lendendoek van
Daniel Pauls gezicht).
Casati waarom draagt gij
laarzen mijn zoon
beken
(Rampolla trekt het lendendoek uit
Casatis handen en bedekt daarmee
Daniel Pauls geslacht).

Rampolla is hij niet
oud genoeg om
te weten dat
de pedagogische principes reeds
moeten gelden wanneer
de kleintjes
zonder reden brullen
Casati (tegen Rampolla)
een gek
die gelooft dat
hij zonder reden laarzen draagt
Eminentie
Rampolla (ignoreert Casati, tegen
Galimberti).
beschouw toch
zijn gezicht
Monsignore Galimberti
hij heeft
randen om
de ogen
Casati randen
Rampolla heel juist
Monsignore Casati
Casati zwarte
Monsignore Rampolla
zwarte randen
Galimberti geen wonder
zijn ziel is
uitgeput door
verborgen gedachten
Rampolla we moeten
zijn ogen wassen
Casati we moeten
zijn laarzen uittrekken
Galimberti hij moet biechten
Rampolla Monsignore Galimberti
hij is te
onnozel om te
biechten
Casati je bent
te onnozel
mijn zoon
Rampolla zijn blik moet
helder zijn en
vast op
God gericht
Galimberti daarom moet hij
biechten
Daniel Paul (roepend)
ik ben
protestants
Galimberti wij beminnen je
Daniel Paul protestants
Galimberti zijn wij misschien
de Inkwisitie
Casati die zijn we niet
mijn zoon
Galimberti de heilige Kerk
zal ook jou in
haar schoot opnemen
Casati (tot Galimberti)
eerst moet hij
zijn laarzen uittrekken
Eminentie

5.
(De non brengt uit de biechtstoel
een plasticbekken en een linnen
doek).
De non is hij
nu eindelijk
ontmand
Galimberti nog hopen we dat
hij zijn zonden
zal biechten zuster
Rampolla de zaak
begint lang
te duren
Casati inderdaad
Monsignore Rampolla
lang
(De non dekt Daniel Paul toe met
het linnen doek, zodat alleen zijn
hoofd en zijn voeten met de laar-
zen onbedekt blijven).

De non men zou hem als
Uw edele Gratie
de toestemming geven men
zou hem moeten
ontmannen
(De non gaat terug in de biechtstoel).

6.
Galimberti wel
Casati mijn zoon
Rampolla wij allen weten dat
de opvoeding van knapen
gewoonlijk
moeilijk is en
een hogere graad van
energie vereist dan
die van de meisjes
Daniel Paul ik zweer het U
ik ben volgens
de strengste zedelijke principes
opgevoed geworden en
ik heb mezelf mijn
hele leven lang
vòòr alles op
het geslachtelijke gebied een
aan deze principes beantwoordende
terughoudendheid opgelegd en
welteverstaan ook
vandaag nog
Galimberti hij liegt
Casati waarom lieg je
mijn zoon
Galimberti juist de
stilste zonden
mijn zoon
roepen het
luidst naar de
hemel
Rampolla konsekwentie is de
fundamentele voorwaarde van elk
pedagogisch sukses
we moeten hem wassen
Galimberti nu dan als
hij helemaal geen
inzicht wil tonen
aan het werk

7.
(Terwijl Galimberti Daniel Pauls
mond dichtdrukt, Rampolla Daniel
Pauls ogen wast en Casati aan
Daniel Pauls laarzen sleurt, bidt
Sabine luid).
Sabine "Daar gaat een lam en
draagt de schuld
der wereld en haar kinders,
het gaat daar en boet vol geduld
de zonden aller zondaars ;
Het gaat daar zwakjes en kapot
en wordt geleid naar het schavot
wil alle vreugd verzaken ;
Het neemt op zich smaad, hoon en
spot ;
angst, wonden, striemen, kruis en
dood
en spreekt : " 'k wil 't gaarne
dragen."
(Terwijl Sabine luid bidt, doceert
Galimberti).
Galimberti we moeten hem volgens
de voorschriften van de
Heilige Stoel vòòr
we tot het uiterste overgaan
schorpioenen in
vurig gewaad
op en in zijn
schedel zetten dat
ze daar ononderbroken
de mis lezen dat
ze zijn hoofd
kapotsteken en
samentrekken dat
ze het Heilige Vuur
ontsteken waarin
zijn geslacht
zal verkolen

8.
(Dreunend beginnen kerkklokken te
luiden. Dan komt er nog orgelmuziek
bij. Galimberti laat Daniel Paul los,
Rampolla onderbreekt het wassen,
Casati houdt intussen een laars van
Daniel Paul in zijn handen.
Ontelbare nonnen treden op en
knielen in de kerkbanken. Daniel
Gustav treedt op en gaat onopval-
lend bij de nonnen zitten. Het
centrale altaarstuk gaat open. Uit de
opening treedt Professor Flechsig.
Hij draagt een bloedbevleete
laboratoriummantel. In zijn handen
houdt hij een wit laboratoriumbek-
ken, waarin het hoofd ligt van de vijf
weken oude Martin Luther. De
kardinalen knielen neer. Het wordt
stil).
Flechsig ongewoon weliswaar
hooggeachte vergadering
is deze plaats hier
op het altaar van de
universiteitskerk boven de
eerbiedwaardige gebeenten
ongewoon maar
mijn thema
"Hersens en Ziel"
niet onaangepast
hooggeachte vergadering
uitgaande van
het feit dat
doden geen
bewustzijn uitdrukken
postuleren wij
de grondstelling dat
de ziel een functie
van het lichaam is
wij laten dus
spekulaties over
immanente relaties van het
individuele bewustzijn met de
wereldziel en wat
dies meer zij graag
en zonder nijd over
aan de senaatspresident op rust
Daniel Paul Schreiber
Daniel Paul in het begin was
het woord
Flechsig wij de
geneeskunde in
haar prominente vertegenwoor-
digers
verklaren
het bewustzijn en
dus ook de
ziel als
nevenverschijnsel van
biofysische processen en
leveren daarmee het
voorbereidende werk voor
een fysiologische moraal
Schopenhauer de
gigantische zanger van de
Wil vergist zich wanneer
hij de grote gestalten van de
geniale toneelschrijvers
gelijkstelt met
reële personen wat de
waarheid betreft
hij ontwikkelt zijn
psychiatrie met
lichamen van
zuivere poëzie want
slechts een geest als
Shakespeare kan
razen zoals
Ophelia terwijl
de werkelijkheid van de gekken
daadwerkelijk een
heel andere is
U zal bijvoorbeeld
met ons akkoord gaan als
we verklaren dat